

Decret 204/1998, de 30 de juliol (DOGC 2697, de 6 d'agost), sobre l'ús de la llengua catalana als documents notarial

El notariat ha tingut a Catalunya un prestigi social i un arrelament remarcables, que s'han fet palès mitjançant la seva aportació decisiva en la conservació i evolució del dret civil propi en èpoques històriques en què aquest dret es veia mancat de fonts legislatives que l'adaptessin a la realitat de cada moment i la seva fidelitat a la llengua pròpia del país, l'ús de la qual va conservar fins a l'any 1862, en què la Llei orgànica del notariat va establir que els documents públics s'havien de redactar necessàriament en castellà.

Amb l'entrada en vigor de l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 1979, que en l'article 3 disposa que l'idioma català és l'oficial de Catalunya així com també ho és el castellà, es va recuperar la possibilitat que els documents notarial es redactessin en català. L'article 10 de la Llei 7/1983, de 18 d'abril, de normalització lingüística a Catalunya, va garantir el dret d'elecció dels ciutadans i el Decret 125/1984, de 17 d'abril, pel qual es regula l'ús de la llengua catalana a les escriptures públiques, va desplegar parcialment la citada Llei.

El Decret va ser objecte parcial del conflicte de competència 649/84 plantejat pel Govern de l'Estat, i el Tribunal Constitucional, en la Sentència 74/1989, de 24 d'abril, va declarar que la Generalitat és competent per regular l'ús de les llengües oficials en els instruments públics sobre la base de la seva competència en matèria de normalització lingüística.

L'article 14 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, ha modificat alguns aspectes de la regulació de l'ús de les dues llengües oficials a Catalunya en els documents públics. Cal, doncs, desplegar la Llei en aquest àmbit i regular l'ús de la llengua catalana a les escriptures públiques de manera que ajudi a l'exercici lliure de l'opció lingüística dels ciutadans i, alhora, fomenti l'ús de la llengua catalana en els documents notarial, tot reforçant les actuacions de cooperació que hi ha entre la Generalitat de Catalunya i el Col·legi de Notaris de Catalunya.

En virtut d'això, a proposta del conseller de Cultura i de la consellera de Justícia, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora i de conformitat amb el Govern,

Decreto:

Article 1

1.1. A Catalunya, els documents notarial s'han de redactar en la llengua oficial que l'atorgant esculli, o, si hi ha més d'un atorgant, en la llengua que acordin.

1.2. Abans de redactar el document, i en el moment de rebre l'encàrrec de redactar-lo, s'ha de preguntar explícitament a l'atorgant o als atorgants, o als seus mandataris, quina llengua escullen; en cap cas la tria de l'una o de l'altra no ha de comportar retard en la redacció i l'autorització del document. Si no s'escull expressament la llengua, el document es redacta en català.

1.3. Quan hi ha més d'un atorgant i es tracta d'escriptures de transmissió de béns o drets o de constitució de préstec o crèdit fetes seguint condicions generals de contractació, el dret d'elecció de llengua correspon a l'adquirent o al prestatari.

Article 2

2.1. Sens perjudici del que disposa l'article 1.3, si no hi ha acord entre els atorgants pel que fa a la llengua, l'escriptura s'atorga en ambdues llengües oficials, però no cal emprar el sistema de doble columna.

2.2. També s'atorga en ambdues llengües per voluntat conjunta de totes les persones atorgants.

Article 3

La Generalitat, les corporacions locals, els organismes que en depenen, les seves empreses públiques i les concessionàries quan gestionen o exploten el servei concedit, les universitats i les altres corporacions públiques catalanes, han d'emprar normalment el català en les escriptures que atorguen a Catalunya.

Article 4

Si hi ha algun dubte d'interpretació de les escriptures atorgades en ambdues llengües oficials, prevaldrà el text en la llengua que els mateixos atorgants hagin estipulat a l'escriptura. Si no hi ha cap estipulació pel que fa a aquest tema, regeixen les regles següents:

- a) Prevaldrà el text en l'idioma català quan tots o la majoria dels atorgants resideixin a Catalunya en el moment de l'atorgament.
- b) En cas contrari, és a dir, quan tots o la majoria dels atorgants resideixin fora del territori català, prevaldrà el text castellà.
- c) En cas que resideixin dins i fora del territori català un mateix nombre d'atorgants, prevaldrà el text castellà sempre que algun o alguns dels atorgants que resideixen fora de Catalunya manifestin el seu desconeixement de la llengua catalana i la seva voluntat de prevalença del text castellà. En cas que no constin aquests aspectes prevaldrà el text català.

Article 5

Quan una escriptura o un document estigui redactat en ambdues llengües oficials, les còpies que se'n lliurin poden reproduir ambdós textos o només aquell que, en cada cas, determini la persona a favor de la qual s'expedeixi.

Article 6

6.1. Quan la matriu s'ha redactat en una sola llengua, si ho sol·licita la persona interessada, els notaris han de lliurar les còpies en l'altra llengua oficial, i han de traduir, en aquest cas, les matrius sota la seva responsabilitat. No és necessària la traducció dels documents incorporats a la matriu, llevat dels cas de petició expressa de la persona interessada.

6.2. Quan s'ha de lliurar la còpia en la llengua oficial diferent de l'emprada en la matriu, el fet de la traducció s'ha de fer constar a la nota de la matriu i al peu de la còpia. No és necessària la protocol·lització de la traducció que, si es fa, mai no pot significar cap cost afegit per a la persona interessada.

6.3. Els notaris poden autoritzar testimoniances traduïdes en la forma i amb els efectes regulats pel Reglament notarial.

Article 7

Els notaris que exerceixen a Catalunya han de comunicar mensualment al Col·legi de Notaris el nombre de documents de cada tipus autoritzats en cada una de les llengües oficials a Catalunya i la Junta Directiva del Col·legi n'ha de fer un resum estadístic, que ha de comunicar cada any, dins el mes de febrer, al Departament de Justícia.

Disposició addicional

1. Per tal de facilitar l'aplicació del que disposa l'article 1.3 d'aquest Decret, les entitats financeres i hipotecàries que operen a Catalunya han d'oferir als notaris, en el moment d'encomanar la redacció de les escriptures o prèviament, les minutes o condicions generals de les respectives modalitats de préstec, crèdit o arrendament financer en les dues llengües oficials, i han de mantenir-les-hi actualitzades. Les minutes i les actualitzacions s'han de lliurar simultàniament i en el mateix suport, informàtic o paper, en una i altra llengües.

2. A Era Val d'Aran, el que disposa aquest Decret per a la llengua catalana és aplicable també a l'aranès i el que disposa aquest Decret per a la llengua castellana és aplicable al castellà i al català. Tanmateix, només es farà la matriu únicament en aranès si tots els signataris manifesten conèixer-lo.

Disposició derogatòria

Es deroga el Decret 125/1984, de 17 d'abril, pel qual es regula l'ús de la llengua catalana en les escriptures públiques.